

τοῦ λείψαντος οὐδόκληρου υχοῦ,
οὐδοκαύτωμα ποὺ τὸ λέμε αὐταπάρυνησῃ.

II

.... Σὰν καὶ μένα....
γῆλιος πλατύς νὰ μὲ σῦγνει ἀδιάκοπα....
Τώρα ποὺ κρατᾶν τὰ νειάτα,
τῆς συμβολῆς μου τὰ παράδοξα στοιχειά,
κλαῖνε
(ποὺ μοχθοῦν στοῦ πάρκου τὸ ξέφωτο,
γιὰ τὶς ἐλπίδες μου ποὺ εἶναι σπουδαῖες).

III

Σταδιακές ἀγαμάρτητες φωνές

» » »
» » »
» » »

Σταδιακές ἀγαμάρτητες φωνές.

Μάχιμες ἐλπίδες,
ποὺ εἶχαν τὰ πτηνά,
ποὺ ἔχουν τὰ φτιασίδια κι ἔμεῖς....
Ο θάνατος ποὺ ἔρχεται
γὰ ξεριζώσει τὶς συγθήκες
εἶναι ἐνγημέρωση.
Τὶ συναντήσατε ὦ κερδοσκόποι,
ποὺ ἀπὸ σᾶς γῆθελα νὰ κατάγοιμαι;

Γιώργος Θωμόπουλος

ΛΙΜΟΣ

«Πάντες μὲν στυγεροὶ θάνατοι δειλοῖσι δροτᾶσιν».«Εἰρεῖς λιμώττογες πεθαίγουμε·
ἀνίδεοι, μεμψίμοιροι
μέσα σὲ ἀτελεύτητες θεαματικές κινήσεις,
ἀναπαυσόμενοι στὴ θεσμοποιημένη μας σιωπή,
παχύδερμοι μὲν στὴν κρατερὴ
καὶ ἀδιάλειπτη συγοδεία τῶν ἀλγηδόνων,
ἀρκούμενοι στὴν πολυτέλεια τῆς ἴδεολογίας,
«ἐράμμενοι πολέμου ἐπιδημίου ὄκρυσσεντος».

«Λιμῷ δ' οἴκτιστον θαγέειν».

Μαστρωποὶ κερδαλεόφρονες

ἀποσυγθέτουν κυνικά
τὸ ἐγίατο μαζικό μας σῶμα.
Λοιπόν, τὸ μέσος καταπάνου στὸν ὀχτρό,
γιὰ νὰ τέξει τὸν ἑράσμιο θάγατό του
ἢ ἐπώαση τῆς ὀργῆς μας.

στίχος 1: ΟΔΤΣΣΕΙΑΣ, Μ, 341.

στίχος 9: ΙΛΙΑΔΑΣ, Ι, 64.

στίχος 10: ΟΔΤΣΣΕΙΑΣ Μ, 342.

Ἄγγελικὴ Κώττη

ΑΛΛΑ ΠΩΣ

Στερέψανε τὰ πλούσια ὄνδροφόρα μου κοιτάσιατα
ἀντάρα καὶ θανατικὸ ἀπλώθηκαν παντοῦ
Φωτιὲς κάψαγ τὸ στάρι μου κι ὅλα μου τὰ γεννήτα.

Καὶ τώρα πρέπει —ἀλλὰ πᾶς—
γὰ θάψω τοὺς γεκρούς μου
γεκρή ἐγώ.....

Σοφοκλῆς Ἀπ. Μητρούσιας

ΚΑΘΟΔΗΓΗΣΗ

Κομματιασμένος οὐρανὸς πεσμένος στὴν αὐλόπορτα. Χαρᾶς γειτόνεια
κάρπισε ἡ δοξασία — ξεθειμέλιωτη ὄροχὴ ἀνθοδολεῖ
καὶ κρίνου μοσχοδόλημα. Ἄλυσόδεσε τὴν αὐλόπορτα ἀποφασιστικὰ
πυρπολώντας τὴν ἄχγα στὸν ραγισμένο καθρέφτη — πίστη στὸν
ἐρχομό
τῆς δεκαεξάχρονης στιγμῆς. Ἡ πόρνη τοὺς περίμενε. «Στὸν δίγω
παιδί»,
τῆς εἶπε, «καὶ θέλω γὰ μοῦ τὸν παραδώσεις ἀνδρα». Ἡ φλόγα
στὰ ρουθούνια τοῦ ἀλόγου γέμισε τὸ κινέζικο θάζο. Ἡ ἀστρυπὴ
τοὺς τύλιξε — ἡ ματωμένη κουρτίνα σάλεψε σὲ ἀψίδα θριάμβου
πατέρα, γυιὸ καὶ πόρνη.

ΕΚΦΑΝΣΗ

Διάφανο κενὸ περιορισμένο στὴν ἀχρηστία —
περιέπεσε σὲ καρτερικὴ κατάθλιψη. Βούλιαξε
τὸ κεφάλι στὰ χέρια του παρατηρώντας ἀφηρημένα
τὴ χορταριασμένη σχισμάδα στὸν τοῖχο.